

mangesidede indsats, der blev gjort under Det internationale Samarbejdsår (1965), og af den værdifulde idé, der lå bag beslutningen af at proklamere et år som internationalt samarbejdsår — anerkender den endelige beretning fra udvalget vedrørende Det internationale Samarbejdsår (res. 2174).

Installation af udstyr til mekanisk stemmeafgivning.

(Dagsordenens punkt 25).

Plenarforsamlingen tog den 7. december 1966 generalsekretærens beretning om installation af udstyr til mekanisk stemmeafgivning til efterretning. Herefter vil det elektriske udstyr til stemmeafgivning i forsamlingsbygningen for fremtiden blive benyttet på permanent grundlag, medens der først under 22. samling vil blive truffet afgørelse om, hvorvidt tilsvarende udstyr også bør installeres i udvalgslokalerne.

Sydvestafrika.

(Dagsordenens punkt 65).

Spørgsmålet om Sydvestafrika blev efter henstilling fra 35 afrikanske stater behandlet som hastesag direkte i plenarforsamlingen. Af praktiske grunde er spørgsmålets behandling omtalt nedenfor i kapitel X vedrørende koloniproblemerne, der sædvanligvis drøftes i 4. udvalg.

Genoprettelse af Folkerepublikken Kinas lovlige rettigheder i FN.

(Dagsordenens punkt 90).

Ovennævnte spørgsmål blev sat på dagsordenen på begæring af Albanien, Algeriet, Cambodia, Congo (Brazzaville), Cuba, Guinea, Mali, Rumænien og Syrien. Som motivering for forslaget anførte de nævnte stater bl. a., at det vil være nødvendigt for at styrke FNs autoritet og prestige, at verdens folkerigeste stat og seneste atomvåbenmagt repræsenteres i organisationen. Samtidig angreb forslagsstillerne USA for at krænke FN-pagtens principper og mål ved at

holde Folkerepublikken Kinas repræsentanter ude fra FN og ved uretfærdigt at anklage Folkerepublikken for at fornægte alt internationalt samarbejde.

Debatten om Kinas repræsentation fandt sted fra 18. til 28. november med deltagelse af 52 talere, og der blev tillige afgivet stemmeforklaring af 8 repræsentanter, der ikke havde deltaget i debatten.

I. Resolutionsforslagene.

1. Ved debattens begyndelse forelå der tre resolutionsforslag fra forsamlingen. Det ene var det traditionelle amerikanske *procedureforslag*, der tilsigtede at fastslå, at Kina-spørgsmålet skulle afgøres med $\frac{2}{3}$'s flertal. Ifølge forslaget henviser forsamlingen *dels* til resolution 396 (V) om retningslinierne for løsningen af det problem, der opstår, når mere end én autoritet hævder at repræsentere en medlemsstat, og *dels* til tidligere resolutioner, hvorefter ethvert forslag om at ændre Kinas repræsentation er et vigtigt spørgsmål i pagtens artikel 18's forstand; Generalforsamlingen bekræfter herefter igen, at beslutningen i disse resolutioner fortsat er gyldig. USA havde som medforslagsstillere Australien, Belgien, Bolivia, Brasilien, Colombia, Gabon, Italien, Japan, Madagascar, New Zealand, Nicaragua, Philippinerne, Thailand og Togo.

2. Det *substantielle resolutionsforslag* var fremlagt af Albanien, Algeriet, Cambodia, Congo (Brazzaville), Cuba, Guinea, Mali, Mauritien, Pakistan, Rumænien og Syrien.

Forslaget lød således:

„Generalforsamlingen,

som erindrer sig FN-pagtens principper og den universelle rolle, der er tiltænkt FN,

som er sig bevidst, at genoprettelsen af Folkerepublikken Kinas lovlige rettigheder er af stor betydning både for beskyttelsen af FNs pagt og for den sag, som FN skal tjene ifølge pagten,

som anerkender, at repræsentanterne for Folkerepublikken Kinas regering er de eneste lovlige repræsentanter for Kina i FN,

beslutter at genoprette alle Folkerepublikken Kinas rettigheder og anerkende dens regerings repræsentanter som de eneste